

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.20, z dostavljanjem na dom K 1.50; s pošto celoletno K 20.—, polletno K 10.—, četrletno K 5.—, mesečno K 1.70. — Za inozemstvo celoletno K 30.—. — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo:
Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 8.

Doplat se pošilja uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: petič vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 80 v. Pri večkratnem oglaševanju po-
pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

V odločilnih trenotkih.

Mir pred viharjem. — Napetost na Balkanu je prišla do viška! — Sumljivo tišino postružajo redka oficijozna poročila. — Srbija in Bolgarija konfiscirata vsa poročila v inozemstvo. — Italijansko-turška mirovna pogodba, znak za vojno. — Turčija obkoljena od štirih strani. — Vojna bo zelo huda.

Vsa poročila so si danes edina v tem, da je smatran sedanjo tišino na Balkanu kot mir pred viharjem. Odtod tudi tako suhoparna, tako rezka in kratka poročila, ki ne povedo ničesar novega, vendar pa jasno kažejo, da je vojna neizogibna. Velevlasti se sicer silno trudijo, toda od 30. septembra, ko je bila preglašena mobilizacija vseh balkanskih držav, nimajo zaznamovati nobenega uspeha. To da veliko misliti!

A nekaj čisto drugega se je zgodilo sedaj, ko tako Turčija kakor vse balkanske države z mrzlično naglico izvršujejo svojo mobilizacijo in koncentrirajo svoje čete.

Italijansko-turška vojna

se bliža svojemu koncu. Mirovna pogodba je samo še vprašanje par dni. Mogoče, da bo sklenjena že preje predno izbrulne vojna na Balkanu. To je najboljši dokaz, da Turčija z vso gotovostjo računa na vojno z balkanskimi državami, in zato je sedaj njena najvažnejša dolžnost, da najprej odpravi svojega največjega sovražnika, to je Italijo. To je za Turčijo najboljša šahovska poteza, katero zamore v teh nevarnih dnevih ukreniti. Govori se že celo, da je mirovna pogodba takorekoč že gotova stvar, da je pa Turčija za enkrat še ne bo obelodanila. Vsekakor pa je med obema državama v glavnih točkah prišlo že do popolnega sporazuma. Mir z Italijo je za Turčijo veljavnega pomena. S tem bi ona lahko mirno razpolagala s četami, ki se nahajajo sedaj v Dardanelah in pred Smirno in jih poslala proti Bolgariji. Tudi denarna odškodnina za Tripolitano ji bo jako dobrodošla. Kar je pa največjega pomena, je dejstvo, da bo potem pričelo lahko operirati tudi turško vojno brodovje, ki igra sedaj popolnoma pasivno vlogo, a je veliko močnejše kakor grško in bolgarsko vojno brodovje skupaj.

Tak je torej danes položaj. Kriza se ni niti za las pobiljšala in prihodnji teden pade čisto gotovo odločitev. V tem času bodo tudi že vse armade pripravljene za ofenzivo.

Srbija in Bolgarska

sta uvedli te dni najstrožjo cenzuro za vsa poročila, ki odhajajo v inozemstvo. Zlasti ne dopuščata čez mejo prav nobenih poročil o gibanju čet. Ravno zato so tudi te dni vsa poročila tako mrtva. Med tem pa srbski vlaki pridno prevažajo svoje vojake posebno pa konjenico na Bolgarsko, na katero so bodo Turki navalili z vso silo. Tu bo padla tudi odločitev.

Boj na štirih straneh.

Turško cesarstvo se nahaja pred velikanskimi boji, pred bojem za življenje in smrt, ki se bo izvajal na štirih straneh. Na severu je Bolgarska, na zapadu Srbija in Črnagora, na jugu Grška. Proti vsem tem državam ima postaviti Turčija svoje vojaštvo. Najbolj pripravljen in vsekakor najbolj nevaren sovražnik so Bolgari. Glavna bolgarska vojska se zbira okolo Plovdive na reki Marici. Od tu vodi krasna cesta in tudi železnica proti Drinopolju (Adrianopol), kjer je zbirališče Turkov in kjer bo padla odločitev. Če izgube Turki Drinopolj,

pade z njimi vred gotovo kmalu Carigrad in s tem bo vojna končana. Okolu Drinopolja bodo zbrali Turki 200.000 vojakov s 450 topovi. Polovica jih je že na mestu. Če se Bolgarom, katerih armada se računa na 250.000 vojakov s 750 topovi posreči priti do ofenzive že preje, predno bodo Turki koncentrirali svojo armado pri Drinopolju, tedaj jih prisilijo lahko takoj v odločilno bitko. Enako ugodnost se seveda nudi tudi Turkom, ako se takoj z vso silo vržejo na Bolgare. V trenutku so Turki gotovo v precejšnji premoči. Da bi Bolgari čakali na to, da se združijo vse štiri balkanske armade, na to ni misliti. S tem bi se na eni strani silno zavlekla mobilizacija, na drugi strani pa je to tudi silno težko doseči. Vsaka ura zamude bi bila Turkom v korist. To vedo Bolgari jako dobro.

Bolgari se bodo morali torej takoj z vso silo vrči na Turke in preprečiti njih koncentracijo pri Drinopolju.

Vojna pozorišča na zapadu. Kosovo polje, Škader in na jugu Tesalija, kjer bodo operirale srbske, črnogorske in grške čete, ne bodo odločilnega pomena. Ti kraji tudi niso tako pripravi za večje bitke, ampak za večje praske. Najvažnejši kraji na severozapadnem vojnem pozorišču so Priština, Mitrovica in Skoplje. Silno dvomljivo je, ako bodo mogli Turki vzdržati Kosovo polje, kjer bo operirala glavna srbska armada. Bržkone tudi ne mislijo braniti Kosovega polja, ampak ga bodo brez večjih bojov prepuščili Srbom. Veliko večjega pomena je za Turke, da ne izgube politično in vojaško silno važne doline reke Vardar, kjer leži tudi Skoplje. Najvažno defenzivno bodo imeli Turki proti Grkom. Kajti na turško-grški meji je cela vrsta manjših utrd, tako da bodo Turki lahko z majhno armado dolgo časa zadrževali Grke.

Vojno pozorišče se bo torej razdelilo na eno glavno in dve mogoče tudi tri stranska bojna pozorišča.

Vsekakor bo ves svet napeto gledal proti dolini reke Marice, kjer bo padla odločitev. Uspeh na glavnem vojnem pozorišču silno uplija na postranska. Če Turki uničijo bolgarsko armado, bodo potem tudi lahko obračunali s Srbi, Črnogorci in Grki. Če pa pade Drinopolj v bolgarske roke, potem je Turčija izgubljena.

Vojna bo huda.

Boj bo torej silno hud in vojna čisto gotovo ne bo dolgo trajala. Če se Turčija znebi Italije, potem zanjo položaj ni ravno tako obupen, kakor se misli na prvi pogled. Turški vojak je silno hraber. Rusija je morala l. 1877/78 napeti vse sile, da je uničila turško armado in nastopila pot proti Carigradu. Grško-turška vojna l. 1897 pa je zgledala naravnost smešno in je bila za Turke takorekoč navaden izprehod na Grško. Edem paša je takrat v kratkem času in brez težav obračunal z Grki.

Turško vojno poveljstvo.

Carigrad, 4. oktobra. Najnovejša poročila zatrjujejo, da bo vrhovnim poveljnikom nad

vso turško armado imenovan vojni minister Nazim paša, bivši minister Mahmud Šeket paša pa vrhovnim poveljnikom turške armade na srbski meji.

Vojna neizogibna.

Bukarešt, 4. oktobra. Vse naide na mirno rešitev krize so splavale po vodi. Izbruh vojne je neizogiben. Še par dni in na Balkanu bodo pokale puške. Veselo dejstvo je le, da bo vojno pozorišče lokalizovano in da ne pride do evropskih konfliktov. Velevlasti so si edine v tem, da je treba vojno lokalizirati in tudi gledati, da bo kolikor mogoče hitro končana. To je zlasti želja avstrijskih merodajnih krogov.

Združitev srbskih in bolgarskih čet.

Belgrad, 4. oktobra. Srbska timavška divizija odide že te dni na bolgarsko mejo, da se združi z bolgarsko armado. Med Sofijo in Dupnico se zbira poseben srbsko-bolgarski kor, ki bo operiral proti Skoplju. V Nišu se pa zbira glavna srbska armada, ki bo najprej udarila na Kosovo polje.

Protibolgarske demonstracije v Carigradu.

Sofija, 4. oktobra. Včeraj so se vršile v Carigradu velike protibolgarske demonstracije. Turki so se med demonstracijami podali tudi pred bolgarsko poslaništvo v Carigradu, kjer so razbili vse šipe. Ko so došla tanki poročila o napadu na bolgarsko poslaništvo, je prišlo do velikanskega vznemirjenja in bati se je bilo najhujšega. Nejevolja je tem večja, ker bolgarski demonstranti v Sofiji postopajo silno korektno in se dosedaj niso še niti pokazali pred turškim poslaništvom.

Ruska mobilizacija.

Varšava, 4. oktobra. Semkaj je dospel danes poveljnik mobilizacijskega oddelka. Tudi prihod carja je v zvezi z mobilizacijo. Vsi državni uradniki, ki se nahajajo v mobilizacijskih okrajih, so dobili povelje, naj pripravijo vse potrebno, da se v nujnem slučaju izselijo v notranost Rusije.

Varšava, 4. oktobra. Guverner na Ruskem-Poljskem je obvestil vlado, da je ljudstvo vsled mobilizacije silno vznemirjeno. Guverner zahteva, da se nad vse mobilizacijsko ozemlje proglasi obsedno stanje. Kakor zatrjujejo, bo vlada ugodila njegovim zahtevam, da ne pride do kakih nemirov.

Italijansko-turška mirovna pogajanja.

Pariz, 4. oktobra. Italijansko-turška vojna se bliža svojemu koncu. Mir stoji pred durmi. Mirovna pogajanja bodo sklenjena na sledeči podlagi: Turčija bo izjavila, da vsled nevarnega položaja na Balkanu ne more več braniti Tripolisa in bo zato dovolila avtonomijo, nakar bo Italija Tripolitano anektirala. Višja cerkvena oblast bo v rokah zastopnika kalifa, zaupnika italijanske vlade. Italija bo dala Turčiji za Tripolitano ono denarno odškodnino, katero bo zahtevala.

50.000 Bolgarov v Ruščuku.

Ruščuk, 4. oktobra. Tu je sedaj koncentriranih 50.000 bolgarskih vojakov. Čete so v popolni vojni opravi. V mestu in v okolici je proglašeno obsedno stanje.

Slovenska zemlja.

Opomba k notici v »Slovenskem Narodu«: »Nehonetno in podlo postopanje«.

Iz Radovljice: »Resnica oči kolje«. Najprvo bodi povedano, da smo vajeni takih fraz, kakor so v tej notici. Da je ta »individuali« pod ravno takim klobukom, kakor g. F., kažejo vzorni izrazi, kakor »banditstvo«, ki jih tudi g. F. ne manjka. Sicer je pa ta notica dobrodošla. Če že ravno hočete, smo pripravljeni, da nadrobno pregledamo obisti takih» prepričanih in zanesljivih» naprednjakov in vzornarodnjakov. In kot eksemplj lahko seciramo ravno tega gospoda. Če bi mu bilo ravno po volji, da odpremo zgodovino, ne vemo. Vendar bi se potem najbrže predručilo mnenje, kdo je in ni vreden odvezati temu gospodu umazanih čevljev. Žal, da se dandanes zadovolji gotova gospoda, ko stojimo na vrhuncu političnih bojov, da si gotovi ljudje natikajo na obraz predpustno šemo naprednjakov in narodnjakov. Maščevalo se je že in se še bo, kakor se je tudi v Radovljici. Gospod F. pa naj se tolaži le s tem, da ga preganja furija osebnega sovraštva. S tem se lahko tolažijo vsi, ki jim vest enako očita in naj si žele zadoščenja za svoje grehe. Ni napadno, da se gre razžaljenega. To je farizejstvo, ki pa ne bo pomagalo. — Za osebno žaljenje ima ta gospod na razpolago dovolj potov, da dobi zadoščenje. Vse drugo zadoščenje se pa lahko doprinese, le bojimo se, da bo za tega gospoda kislo in ne baš prijetno. — Torej, po prilični volji!

Križevska opekarna.

Križevci. Naši klerikalci ne morejo mirovati. Jezi jih pač agilno delovanje naših naprednjakov, predvsem g. ing. Križaniča. Kjer morejo lopnejo po njem — zadnjič zopet v »Slovenskem Gospodarju«. On se sicer ne zmeja za take neosnovane napade, a da bodo videli kakšni so naši klerikalci sledeče: Popolnoma klerikalno vodstvo »Križevske opekarn« je to narodno podjetje tako »zafuralo«, da se je nekaterim deležnikom zdelo že preveč. Na prošnjo in zahtevo senatnega predsednika g. dr. Ploja in drugih deležnikov je prevzel ureditev g. Franc Križanič, in sedaj mu predpajo klerikalci, zakaj ni raje šel v »bogoslovje«, namesto da lovi take »muhe«. So mu že takšne »muhe« ljubše kot klerikalne »oslarije«. Menda ne prijemlje klerikalnih brivcev preveč nežno in ne vedo, kako bi se ga odkrižali. Pa ne bo šlo. »Križevski opekarni« ki zasluži vsestransko podporo, pa častitamo k tako energičnemu in vestnemu uradniku kot je g. Križanič.

Klerikalni boj proti gasilnim društvom

Iz Kranja se nam piše: V »Domoljubu« z dne 26. septembra t. l. naskočuje nek dopisnik gasilna društva iz »Kranjske okolice« in trdi, da veje iz njih »v zadnjem času« liberalen duh — in to le pri posameznih članih. Nadalje navaja, da nima nič proti prireditvam požarnih bramb za nabavo raznega gasilnega orodja, če se iste vrše — na dostojen način. A v isti sapi toži tudi, da bi radi Kranjski liberalci ustvarili si na kmetih s pomočjo požarnih bramb neke politične organizacije, ki bi imele nalog, trošiti svobodomiselnost blodnje med ljudi, za kar se posebno trudi kranjska — pokveka. (Dopisnik ogledalo v roke, in videl boš, da visoko nadkriljuje našega kranjskega sotrudnika.) Končno, da so jim gasilne vaje z orodjem le postranska reč, ter da je liter in plesišče zanje

LISTEK.

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

(Dalje.)

»Jaz sam! Od Satana prihajam; prebil sem nočeno noč v enem njegovih najboljših hotelov.«

»Kako to? Izrazi se tasneje!«

»Ali veš, kaj je monfokonska mrtvašnica? No, vidiš, gospod De Monklar si je umislil, pa me je vteknil vanjo.«

Lantné je vztrepetal.

»Ta človek si nakopava sovraštvo, ki bo strašno zanj, kadar izbrulne, je dejal zamolklo.«

In v njegovih besedah, še bolj pa v glasu, s katerim jih je izrekel, je bilo silno, napeto sovraštvo — tako divje, da bi se bil veliki profos gotovo zgrozil nad njim, ako bi ga bil slišal. Odkod je izviralo to sovraštvo?

Kakšna žalostna usoda je bila vzrok, da sta stala drug zoper drugega, vsa divja, besna in neizprosna, ta dva moža, ki je bilo ime enemu Monklar, drugemu pa Lantné? Tudi to izve kmalu...

Celo v dlani, oči temne od uapetega pre-mišljevanja, je sedel Lantné par trenutkov, ne da bi izpregovoril. Nato je zmahtal z glavo.

»Kako si mu le ušel?« je povzel s strmečim glasom.

»To je dolga istorija! Povem ti jo,« je dejal Manfred, brskaje po omari; našel je kos paštete, kruh, steklenico vina — vse, kar je bilo potrebno za skromen zajutrek. Začel je

jesti z velikim tekotom ki se mu ne moremo čuditi.

»Tako! Zdaj lahko govoriš,« je povzel. »Naznaniti ti moram, da imam iako resen sestanek.«

»Dvoboj?«

»Kje neki!«

»Z žensko?«

»Ah, ah! O ženskih mi nikar ne govori, dragi moj... Fej!«

»Kaj je potem?«

»Sestanek s kraljem francoskim.«

Lantné je skočil pokoncu. Zdelo se mu je, da vidi v Manfredovih očeh nekakšno vročino veselje, radost tiste zlobetajoče vrste, ki vzbuja v človeku strah...

»Kaj hočeš reči?«

»To, da sem napovedal kralju francoskemu sestanek v njegovem Luvru, da mu povem pred vsem dvorom, da je lopov.«

»Manfred! Ti blazniš...«

»In da pojdem v Luvr še noč... Ali me spremljaš?«

»Če se ti zdi, da ima kak koristen pomen, ako se daja nočjo ubiti, te spremlim... Toda pomeniva se najprej pametno. In povej mi najprej podrobno vse, kar se ti je pripetilo.«

Manfred je začel pripovedovati, spremlja je svoje besede z vzkliki in udarci ob mizo.

Lantné ga je poslušal z globoko pozornostjo.

»No?« je zaključil Manfred. »Ali me spremljaš? Zapomni si pa, da sem danes prvič v svojem življenju primoran, ponoviti takšno vprašanje.«

»Manfred«, je rekel Lantné, »najprej te prosim za dokaz zaupanja, ki ga lahko imaš v mojo vdanost.«

»Ali je treba dokazov? Zaupam ti bolj kakor samemu sebi. Toda govori.«

»Torej: prosim te, da ne greš v Luvr prej kakor čez nekaj dni... kadar ti porečem.«

»Česar me prosiš, je važnejše, nego si misliš... Toda ker si me ujel s sklicevanjem na moje zaupanje, naj velja: počakam.«

»Hvala ti, brat!« je vzkliknil Lantné v resničnem genotju. »Obljubljam ti, da te ne bom pustil čakati predolgo... Toda to še ni vse: prizeži mi, da se ne ganeš odtod do dne...«

»To ti rad obljubim. Dolgčas mi je tako, da ne vem česa početi... Prespal bom ta čas... da, da, to je najboljša opravilo, kadar...«

Prekinil se je.

Toda Lantné je dovršil namesto njega:

»Kadar je človek nesrečno zaljubljen!«

»Kdo pravi to?« je vzkliknil Manfred.

Lantné ga je prijel za roko:

»To je slabo, Manfred... Skrivaš mi svoje bolečine... meni!«

»Kdo ti pravi, da imam kake bolečine? Ali mar nisem več kavalir, ki pretika po Parizu tja do njegovih najzloglasnejših kotičkov? Ali sem prenehal biti marljivi gost madame Gregoar in neustrašni ljubitelj njenega surenčana, ki ga toči s svojimi belimi, mehкими rokami? Živela madam Gregoar, smrt božja! In če je treba, dodam rogovilam, ki sem jih nasadil njenemu dičnemu soprogu Gregoarju, še par svežih brstik!

Nesrečno zaljubljen! Ah, ah, Hudiča! Pogled me vendar, prijatelj, in povej mi, ali nisem več prejšnji srditi pouličnjak, strah mestne straže, najhujša skrb velikega profosa, moreči sen pariških purgarjev — ali nisem več tisti, ki ga preklinjajo menihi, opravljajo farji, ženske ljubijo, moške pa se ga boje — Manfred,

ki ga vse pozna po rožljanju njegovega rapirja in po njegovem veselem smehu!«

»Kar čudim se ti, Manfred, ko te gledam!«

»Tudi jaz se čudim tebi!«

»Da, občudujem tvoje plemenito srce! Ti ohranjaš svojo žalost zase, ker hočeš deliti z mano samo veselje...«

»Bogme, preveč me povečuješ... Bodi brez skrbi: kakor hitro bom imel kako resno žalost, je boš deležen.«

»Ali mar ni resna žalost, če je človek nesrečno zaljubljen?«

Manfred je prebledel.

Oči so se mu skatile. Pokril si jih je s stisnjenimi pestmi.

In je zamrmral:

»Ljubiti! Nesrečno ljubiti... brez nade!«

»Odpusti mi, brat,« je vzkliknil Lantné.

»Srčne rane potrebujejo vročega železa. Ali so te zabolele moje besede, kaj? Daj, ne zadržuj solza: solze, dragi moj, nam je dala materinska narava kot prerodilne studence, da odplavljajo s svojim čistim kristalom vso navlako ki skrni našo dušo. Ti ljubiš, ubogi prijatelj. Ljubiš brez nade... Ne veš, kako me boli srce, da ne morem vzeti nase polovico tvojega gorja. Toda ne obupuj! V tvoji starosti ni tako težko, pozabiti nesrečno ljubezen. Saj si mlad, pogumen, ponosen in lep in lahko izbiraš med najlepšimi in najodličnejšimi damami. Čas bo zacelil tudi tvojo rano!«

Manfred je zdaj naslanjal glavo na prijateljevo ramo in plakal rahlo, s tihim, neslišnim glasom.

»Kako sem nesrečen!« je dejal z zamolklim glasom.

»Torej jo ljubiš zelo?«

Manfred je pokimal z glavo.

(Dalje.)

glavna stvar. Torej — na tako dostojen način stezajo klerikalci svoje grabežljive prste tudi v vrste vzvišenih gasilnih društev, katere so za nas ne samo najvažnejša, temveč tudi najpomembnejša društva in štejemo si le v svojo sveto dolžnost, da opozorimo pravočasno javnost, kako nameravajo ti tonzuirani in netonzurirani ljudski osrečevalci vgnjezditi tudi v te človekoljubne in v občni blagor služneče naprave svojo umazano strankarsko politiko. Gasilna društva ki so ustanovljena izključno za to, da izpolnjujejo drugo božjo zapoved: »Ljubi bližnjega! naj bi se tako izneverila svojemu glavnemu smotru?« Na pomoč! Torej tudi ta humanitarna društva naj postanejo žrtev klerikalne današnje gonje! In sv. Florijan, zaščitnik teh društev, odloži bi moral klerikalcem svojo skromno gasilno koritce — katero se bo izpremenilo v pravo korito! Naše mnenje je, kakor hitro bi postala gasilna društva politično-barvana, bi izgrešila svoj pravi poklic in namen, kajti, potem bi se več ne uprlo: »Kje gori? ampak samo: »Komu gori!« — Tedaj bi pa javnost spoznala, kako satansko zloben namen imajo klerikalci, ki bi radi napravili iz popolnoma nepristranskih strokovnih društev stvore, kateri bi jim služili za njih politično organizacijo. Mi pa vprašamo: »Čemu vendar delajo požarne breme na deželi štafajo, čemu se vdeležujejo iste procesije in raznih drugih prireditvev?« — Taki uniformirani nastopi gasilnih društev ne nasprotujejo samo načelom gasilstva, temveč so jednake osebne garde po nazorih pametnega človeka povsem tudi nekaj netaktnega in celo smešnega. Vam pa, katerim so posvečene gorenje vrstice, pa kličem: »Proč! Vaše umazane prste od tako vzvišenih društev, kakor so gasilska, tu ni tal za Vaše spletkarjenje ter ne zastripajte še to edino, ki deluje le v blagor in korist svojemu bližnjemu! Končno si dovoljujemo pa ponižno vprašanje na članov deželni odbor, ter prosimo slavnostnega, da blagovolji objaviti, kako in katerim društvom razdeljujejo podpore iz stražno-gasilnega zaklada. Kajti, znana so nam gasilska društva, ki životarijo v tako skromnih gmetnih razmerah, da si ne morejo nabaviti niti najpomembnejšega orodja in ki so poleg tega še zadolžena, pa vendar ne dobe od slavnostnega na vsakoletne prošnje nikake podpore.

DNEVNI PREGLED.

Bode fu, bode! Če se približe klerikalno pristanost deželnega odbora pa klerikalci upijejo, da se jim dela krivica. Tako tudi sedaj dr. Zajc, kot šolski referent pri deželnem odboru. Približi smo resnico in jo še približamo, da se je pristrano pri podeljevanju dopustov učiteljem, ki se udeležijo meščanskega tečaja. Saj »Slovenec« sam prizna pristranost, ko pravi: »Resnica je le, da so dobili dopust s popolno plačo le oni učitelji, ki vestno vrše svoje dolžnosti in od katerih je pričakovati, da napravijo meščanski izpit.« — In kdo so po naziranju deželni odbora oni učitelji, ki vestno vrše svoje dolžnosti v šoli? To so po klerikalnem naziranju — samo klerikalni učitelji. To je klerikalna nepristranost!

Zakaj se bojite sedaj pristranosti in se je sramujete? Saj se svoj čas ni klerikalna stranka na Kranjskem bala javno napovedati in oznanjati političnega bojkota. Saj je bil ravno dr. Zajc tisti deželni odbornik, ki je prvi vrzel kranjskega davkoplačevalca in deželnega odbora — kot deželni odbornik in uradnik — v praktičnem izvajanju političnega bojkota. Seveda, da je bil S. L. S. pri moči, se je navihovala, sedaj pa, ko že poka njena moč, hoče biti — nedolžno jagnje.

Kašperiteater. Velik utis, ki ga je napravila obrambna razstava, ne da spati »Slovenec«. Otepa okoli sebe, kakor Kašperl in z velikim kolom malne po vsakem, ki se mu približa. Pa Kašperlu sploh zameriti ne moremo, da maha in razbija črepinje, saj nima svoje volje in tolče tako, kakor potegne žica, tesno združena s Kašperlom. Tudi bode brččas pri »Slovencu« še nekaj ljudi, ki uvidijo, da ne delajo prav, če zagovarjajo uvoz nemškega uradništva na slovensko ozemlje, da jim ni vseeno, kaj je počenjal Khan na Koroškem in kaj dela Schuster na Štajerskem, ampak žica vleče tako in uredniki »Slovenca« ne smejo in ne morejo drugače. Najžalostneje pa je, da se morajo celo

ljudje, ki od »Slovenca« došli odvisni niso, pokoravati in pošiljajo pozive, kjer pravijo, da niso nikdar trdili, da gre v okrilje S. L. S. Ravedni smo, kaj bo g. Smodej sedaj napravil, ko ne more do pisma, v katerem je to še pred kratkim trdil. — »Slovenec« pa zelo nerodno spravlja v zvezo nepravilno ljudsko štetje z našim nazadovanjem. Nekoliko več žurnalističnih zmožnosti smo mu pa vendar prisodili. Saj se je včasih tudi v tem izkazal. Napredno časopisje je opozarjalo na nemške in laške nasilnosti ob priliki popisovanja ljudstva. Davna resnica je že in vsi vemo, da c. kr. ljudsko štetje ni pravilno, kar centralna statistična komisija celo sama pripoznava (glej zadnji »Slovenski Branik«). To je tudi obrambna razstava nazorno dokazala, predvsem pri mestih. Ampak tak izgovor kot ga prinaša »Slovenec« pri resnični germanizaciji severne meje, posebno v celovski okolici, kjer so škofje divjali proti slovenskim matrikam, je zelo obupen. Vsa debata je dosedaj pokazala, da sedanje politične in gospodarske razmere niso ugodne za razvoj Slovencev. Avstrijska nemška vlada ni nedolžno jagnje. Politična taktika klerikalcev pri nas samih in »narodna odreenelost«, ki vlada od vlade S. L. S. po »Slovenčevem« zadržila na Slovenskem, so pa dale brččas podlago prof. Šarabonovi hipotezi, da Slovenci v 200 letih izginejo. Čudno bi ne bilo. Ampak prof. Šarabon bi lahko pomislil na to, da niso vsi Slovenci klerikalci.

Krščanska ljubezen je umrla. Izkušnja kaže, da je dandanes kmečko ljudstvo veliko bolj občutljivo, za prazne tožbarje veliko bolj vneto, kakor sloji v mestih. V Ljubljani se dajo nasprotniki vsaj pred sodnikom poravnati. Na deželi so taki poskusi skoro nemogoči. Šetina iz Gotne vasi je predsednik tretjega reda, pri vsaki procesiji če ne nosi križa, opleta rožni venec tako pobožno in glasno naprej, da ga sliši cela procesija. Njegova žena istakotko pobožna se je sprla s svakinjo, ki ni preveč brihtne glave. Med njima so padle neke žaljive besede, med temi tudi ime živali, katere meso radi jemo, posebno če je prekajeno. Ta krščanska družina se ni mogla poravnati doma, sodnica je gnala sorodnico pred sodnika. Ali bi ne bilo po krščanskem nauku lepše, da si druga drugi odpustite, jima svetuje sodnik. Obe ne in ne! Kaznovana mora biti! Ti pa tudi! Ampak vsaj je Kristus tudi odpustil svojim sovražnikom, pripomni sodnik. Vem, saj rada storim, kakor morem, ampak tega pa ne trpim, da bi me ta zmerjala. Obsojena mora biti! Po dolgem trudu se je sodniku vendar posrečilo, obe sorodnici pomiriti in se med seboj poravnati. Že sta bili v un, razprava je bila končana, kar privrha mož notri in čuje, on, prve vrste tercijal, zahteva, da bodi njegova sestra kaznovana. Seveda ga je sodnik primerno zavrnil. — Drugi slučaj. Dve že nad 60 let stari ženi, obe tercijalki neke iz hribov, sta se skregali. Ena je drugi očitala, da je preklela babo, in da je vse poizla. Alo, takoj k »doktorju« in od tam na »rihto«. Vse prigovarjanje naj se obe ženi spravite med seboj, ni nič pomagalo. Ker ni bilo dovolj prič, je razžaljena tercijalka, ki se je sklicevala na Kristusa pred njo, zahtevala novih prič, še enkrat boste prišle dolgo pot od doma do sodišča. »Mora biti štrafana«, s temi besedami je krevsala iz sodne dvorane. — Tam v Tomaževi vasi pod Vinim Vrhom so se sprli zaradi petelina. Stari mož, ki je sosedu veliko dobrega storil, je od tega sinu v naglici rekel, da mu je petelina ubil. Fant konaj 15 let star se je že čutil razžaljenega, dal svojega dobrotnika »doktorju« čez in ga tiril pred sodišče. Tudi tu ni bilo dovolj prič, zaradi petelina bodo še enkrat prišli 3 ure daleč. — In tako naprej v tisočih slučajih. Da, res, kaj bi Kristus rekel, če bi vse to videl in slišal. Krščanska ljubezen je izumrla in z njo vred tudi milijoni po imenu kristjanov.

Smola pri prepovedani igri. Orožniški stražmojster Šimac, ki je letos postal slaven, ker je knezu Auerspergu ustrelil kosmatinca, je imel tudi v pretečenem mesecu posebno srečo. Zasledil je v Božičevi hiši na Lazah več železniških delavcev pri prepovedani igri »ferbel«. Igrali so kar po »groš« ter imeli precejšnjo »banko« na mizi. Ko je Šimac vstopil v sobo, so kvartopirci hitro pograbil »banko«; pa jo naglih nog odkrili. Posrečilo se mu je dobiti štiri, med njimi Miha Boževiča ter Ilijo

Mudriča. Pa tudi 3 K 68 v denarja je polovil za bežeco »banko«. Igralci so bili večinoma Hrvati, in boljše plačani delavci pri postaji Laze. Po tem dogodku so jo tički popihali čez mejo. Ker ni bilo nobenega izmed ovadenih k razpravi, jih je novomeško sodišče obsodilo kar »in contumacia« na 24 ur zapora pa z izgnanstvom iz avstrijske države.

Novomeški glavni drevored je zadobil novo lice. Obdali so ga z novo ograjo; spodej betonski podstavci, zgorej železna ograja, kakor se rabi navadno pri cestah. Če se je že ta hvalevredni korak storil, naj bi se drevoredu preskrbela vsaj malo bolj okusna ograja.

K razširjenju novih stavb v Novem mestu je sklenil svoj del prispevati tudi primarij ženske bolnice g. dr. Strašek. Kupil je od trgovca Božiča (»vom deutschen Franzel«) gospodarsko poslopje na Loki za 1200 K. To poslopje stojiče tik pod žensko bolnico se zdaj podpira in na njegovem mestu si g. dr. Strašek pusti zgraditi lično vilo zase. Tako bo ta preje najbolj zamarteni del mesta sedaj eden najlepših, kar bo napravilo tem ugodnej utis na tujca, ker gre tu mimo belokranjska proga. Dr. Straškovo vilo gradi mestni stavbenik Šbrizai.

Slavna še iz francoskih časov. Gdčno. Ano Lepitsch, »katholisch, ledig, stark über kanonisches Alter« iz Novega mesta še poznate od zadnjici. Takrat je tožila gdčno. Ano Kondrič, ker jo je le ta vrgla vun iz svojega stanovanja. Ker je bila obtoženka tedaj oproščena, je njena nasprotnica obtožbo razširila radi nekih besed, ki jih je pa slišala sama gdčna. Ana Lepitsch. Da bi vsaj to pot bolj držalo, je napisala lastnorčno obtožbo nemški naslovljeno na »Hohes Gericht«. Za vraga, da gospod sodnik niti nemške obtožbe ni vpošteval. Morda ker je bila tako lepo sestavljena. Ta že drugi neuspeh je sicer zelo pobožno gospodično tako razburil, da je svoji nasprotnici kar pred sodnikom vrgla v obraz »Sie unverschämtes Mädel«. In s tem se je sama vjela, orožje se je zasukalo zdaj je bila ona tožena. Ker je sodnik vedel, da jo mora obsoditi, ji je priporočal, naj pristoji tožitelju za odpustanje. O tega pa ne »Hohes Gericht«, tega pa ne morem. Zakaj mi smo še iz francoskih časov v mestu. Sodnik: Ste res rekli: Unverschämtes Mädel. Obtoženka: Res, res! Pa ne »Mädel«, ampak rekla sem ji »Unverschämtes Lügnerin« in da laže, ja laže. Da se spozna katoličanstvo te znane tercijalka, bodi omenjeno, da je rabila izraz »Mädel«. Ker pa so ji dale novomeške gospe denar za kazen, se je hotela nalašč nad naprotnico znositi še s tem, da je zdaj pri sodišču prvotni izraz »Mädel« izpremenila v »Lügnerin«. Že je bila nasprotnica pripravljena ji odpustiti tudi to, pogojno, da jo prosim odpustčanja. Ho, da bi jo bili videli kako je pobožna ženica skočila pokonci! Nič ni pomagalo, da jo je sodnik lepo opominjal na Kristusove besede. Dasi bi po vsej pravici zaslužila ostro kazen, se je je sodnik usmilil. Že za to ker je slavna še izza francoskih časov, ji je naložil le 5 kron globe.

Jubilej zvestobe in dela. Iz Šmarjete na Dolenjskem se nam poroča: Te dni je v naši bližini v graščini Klevevž ondotni oskrbnik g. Ignacij Kržan praznoval za današnje razmere redko slavlje zvestobe in dela. Obhajal je 25-letnico, odkar nepretrgoma opravlja svojo odgovorno službo na klevevžski graščini. Graščina je med tem menjala tri gospodarje, a on je ostal zvest v svoji službi. Pri tej slavnosti se je g. Kržan spomnil tudi svojih pomočnikov s primer-nim okrepčilom. Prav iz srca mu želimo vsaj še enkratno ponovitev takega slavlja!

Trdo pred vojno. Te dni smo neke čitali, da je trdo pred vojno. No pa menda ne bo ravno tako trdo!

Požar v Bohinjski Bistrici. Predvečerašnjem se je pokazal rudeč petelin na hiši posestnika Ivana Znidarja v Bohinjski Bistrici. Bila je velika nevarnost, da ne bi nastal večji ogenj, ker stoji Znidarjeva hiša na sredji vasi. Gasilec pod vodstvom g. Markeša se je posrečilo, da so ogenj pogasili in da se požar ni razširil.

Imenovanje. Orožniški stražmojster Ignac Skaza je imenovan za kancista pri okrajni sodnji v Slov. Gradcu.

Potriene volitve v Konjicah. Zoper občinske volitve, ki so se vršile v Konjicah dne 25. in 26. julija t. l., sta vložili priliz obe udele-

ženi stranki: akademična (po domače doktorska) in pa obrtniška (po domače čevljarska) stranka. Slednja je pri zadnjih volitvah propadla, ker so Slovenci volili s prvo. Sicer pa je čevljarska stranka v narodnem oziru skoro nestrpnije nacionalna kot doktorska. Namestnjica je priziva zavrnila in volitve potrdila.

Tatvina v banki. Iz Ljubnega se poroča, da je podružnica štajerske eskomptne banke dobila skoro svoto 90.000 K nazaj. Manjka baje samo kakih 3000 K. Velik del se je našlo v kovčku pokojnega Mlakarja, 50.000 K pa je 2. t. m. prinesel neki Mlakerev prijatelj iz graške okolice k glavnemu ravnatelstvu banke v Gradcu. Povedal je tam obenem, da je v pondeljek prišel Mlakar k njemu, in izročil zavojček, naj mu ga shrani, da pride kmalu ponj. Bilo ga pa ni več, in ko je prijatelj izvedel, da se je Mlakar ustrelil, je zavojček odprl in našel v njem za 50.000 K bankovcev, zraven pa listek na Mlakerevo ženo. Mlakar ji piše, da upa, da bo denar dobila in ji naroča, kako naj z njim razpolaga.

Iz politične službe. Namestniški konceptni praktikant Viktor Kastner-Pöhner v Ljutomeru je imenovan za nam. koncipista.

Zopet požar pri Mariboru. V Karčevini pri Mariboru je dne 3. t. m. ponoči na doslej neznan način nastal požar v mlinu Hansa Marxa. Poslopje je zgorelo do zidovja, tudi zraven stoječe skladišče, stroji (razen dveh Diesellovih motorjev) in 10 vagonov žita in moke. Škode je 50.000 K, ki je skoro vsa pokrita z zavarovalnino.

»Nadstrankarski« list »Sloga« se v svoji zadnji številki s smešno nadutostjo zaganja v »celjsko narodno stranko«. Odgovarjati na take hudobnosti ljudem, ki vidijo na sebi same dobre, na drugih pa samo slabe lastnosti, se pač ne plača. Ne vemo, zakaj ne pustijo narodnjakov v miru tisti ljudje, katerim je ljudstvo iz samega usmiljenja odpustilo nečete njihove politične grehe.

Iz Polenška v Slov. Goricah se poroča: Ormoški okrajni zastop je skoro dovršil nadaljevanje okrajne ceste iz Brezovce skozi Tihohe v Moškanjce. Za velik del spodnjega ptujskega polja je ta cesta važna in potrebna. Menda bo zdaj tudi ptujski okraj spolnil svoječasno obljubo. — Naš župnik bi rad, da bi dali za prenovljenje in dozidavo farovža 5t do 60 tisoč kron. Pri volji smo dati 20.000 K: kdor zahteva od nas več, nas žene naravnost v gospodarski pogin.

Zanimiva odkritja. Zadnja »Sloga« ve poročati na eni strani, da hoče državni poslanec Brencič postati tudi deželni poslanec in — deželni odbornik. Da ima tako poželjenje, je verjetno. — Ista »Sloga« pa tudi odkriva nekatere dogodke pred leti ob priliki volitev v ptujski okrajni zastop. Takrat je baje »madi in neizkušeni« Brencič v zvezi z minoriti intrigiral pri volitvah in srečno pripomogel s svojim delovanjem, da so Slovenci v veleposvestu propadli. »Sloga« očita Brenciču nadalje, da je on kriv, da je njegov oče prodal svojo opekarno tujem, in končno, da je on sokriv, da so pri občinskih volitvah v Leskovcu zmagali nemškutarji. Ravedni smo, kaj bo gospod Miha na to povedal.

Pri Sv. Križu na Murškem polju se tamošnja štrazredna šola razširi v 6razredno.

Iz Gornje Radgone se poroča, da je bila za 27. sept. sklicana seja okrajnega šolskega sveta, ki kateri pa niso bili povabljeni člani novega okr. šolskega sveta, katerega pravilno izvolitve je ministerstvo potrdilo, ampak le člani bivšega okr. šol. sveta. G. glavar pl. Bouvard, ali bo treba začeti z veliko metlo?

Zalostna smrt alkoholika. Iz Maribora poroča: Pri tukajšnji trvdki Scherbaum je bil uslužben pekovski pomočnik Ivan Šebeda. Bil je nadanjan pijan, zato ga je trvdka odpustila iz službe. Včeraj bi bil moral iti k naboru. Na predvečer je pil v neki gostilni, ne daleč od Maribora v več naborniki. Med pijačo je prišla na vrsto tudi stava, in Šebeda je trdil, da izpije na dušek pol litra žganja. Začel je res piti in ko je izpil, se je nenadoma zgrudil na tla. Zdravnik, katerega so poklicali, je konstatiral smrt.

Dve krasni veselici C. M. podružnic sta se vršili dne 22. m. u. v Lavrci pri g. Ogrin in v Medvodah pri g. Jak. Kolencu. Zaradi glavne skupščine v Trstu ni mogla glavna

CONAN DOYLE:

Zgodbe napoleonskega huzarja

(Dalje.)

Toda jaz sem se pobral kakor blisk — in segel čez zid po udi svojega konja. Ko sem jo poklical in potegnul za jermen, skočila je vrla žival čez vrzel: naslednji hip je stala poleg mene, jaz na z nogo v stremenu.

Ko sem bil spet v sedlu, mi šine v glavo heroična misel. Če bi mi Prusi sledili čez svinjak, so mogli priti le drug za drugim, in njih napad ni mogel biti bogve kako hud: saj se ne bi mogli prej odpočiti po skoku. Zakaj jih ne bi prav mirno počakal in jih pobil drugega za drugim, kakor bodo skakali čez zid? Misel je bila velikolepna. Ah, naj vidijo, da Etienne Gérard ne zna samo bežati. Segel sem po meču — in zdaj, mes amis, si predstavljam moje občutke, ko sem prišel za prazno nožnico. Sablja je bila zdrnika iz nje, ko se je spoteknil konj nad tisto proketo svinjo. Od kakšnih prignojenih malenkosti zavisi včas naša usoda — na eni strani svinja, na drugi polkovnik Gérard! Ali naj skočim čez zid in poberem sabljo? Nemogoče! Prusi so bili že na dvorišču. Obrnil sem svojega arabea ter nadaljeval svoj beg.

Toda za hip se mi je zazdelo, kakor da tičim zdaj v še hušji pasti kakor prej. Bil sem na srednem vrtu; na sredi so stala drevesa, ob straneh pa so bile gredice. Ves prostor je bil obrobljen z visokim zidom. Vendar pa sem dejal sam pri sebi, da mora imeti že kje kak odhod; saj ni bilo mogoče, da skačejo vsi čez svinjski plot.

Jahal sem torej ob zidu in našel, kakor sem pričakoval, vrata s ključem v ključavnici. Skočil sem s konja, odklenil in odprl. Takrat pa zagledam šest čevljev pred seboj — pruskega ulanca!

V prvem hipu sva zazijala oba. Nato zaloputnem vrata in jih zaklenem iznova; z druge strani vrta pa zaslišim zdajci tresk in vzvik. Videl sem, da je eden izmed mojih sovražnikov padel pri poizkusu, preskočiti svinjak, ter se poškočoval. Kje je bil izhod iz te zagate? Nekateri izmed družbe so bili očitno objahali dvorišče, dočim so mi sledili drugi naravnost. Da sem imel svojo sabljo, bi bil lahko pobil ulanca, ki je čakal zunaj pred vrati — jahati ven brez orožja, se mi je zdel pa samoumor. Z druge strani sem vedel, da jih pride gotovo še nekaj peš za mano čez svinjak, ako bom čakal predolgo; in kaj potem? Odločiti se je bilo treba na mestu, drugače sem bil izgubljen. V takšnih trenutkih delujejo moji možgani nenavadno naglo, in moja dejanja se vrste z brezprimerno točnostjo. Vodeč konja za vajeti, sem tekel ob zidu kakih sto metrov daleč, ob tisti strani, kjer je stražil ulanec. Obstal sem, podrl zgoraj na zidu z vso silo par zrahlijanih kamnov in stekel s konjem v največji naglici nazaj proti vratom. Nisem se bil zmotil; ulanec je mislil, da hočem uiti na tistem kraju, in slišal sem ga, kako je zdirjal tja, da mi prestriže pot. Pri vratih sem se ozrl in zagledal jezdeca v zeleni uniformi, ki je imel svinjak za sabo in je drevil z radostnim krikom divje čez vrt — bil je grof Stein. »Predajte se, veličanstvo, predajte se!« je rjul nad mano, »saj vam damo pardon!« Skočil sem skozi vrata, a nisem jih imel časa zkleniti za sabo.

Stein mi je bil tik za petami, in tudi ulanec je bil že obrnil konja. En skok — pa sem sedel na svojem arabu, ki je svignil zopet dalje, preko velikega, širokega travnika. Stein je moral razjahati in odpreti vrta, spraviti konja skoz in ga spet zasedi, preden je mogel za mano. Njega sem se bal bolj od ulanca, ki je imel težjega in bolj upehanega konja. Galopiral sem dobro miljo daleč, preden sem se upal ozreti: Stein je bil streljal za mano, ulanec ravno toliko za njim, izmed ostalih sem naštel samo tri. Število mojih preganjalcev se je bilo torej skrenilo; a tudi eden je bil še preveč za neoboroženega človeka.

Čudno se mi je zdelo, da na vsem tem dolgem lovu ne vidim nobenih beguncev naše armade. Sklepal sem po tem, da sem se oddaljil preveč proti zapadu od smeri njihovega bega in da moram jahati bolj proti vzhodu, ako se jim hočem pridružiti. Če se mi to ne bi posrečilo, bi me obdržali preganjanci brzkone pred očmi, in tudi ako me ne bi dohiteli sami, bi me vendar gnali tako daleč, da bi mi od severa njih tovariši zaprli pot. Na vzhodu sem videl v daljavi daleč dolg oblak prahu, ki se je vlekel milje daleč po okolici. Bila je gotovo glavna cesta, po kateri se je umikala naša nesrečna armada. Kmalu pa sem srečal dokaz, da so zavili posamezni zaostali tudi na stranska pota: naletel sem nenadoma na konja, ki se je pasel v travi, nedaleč od njega pa je ležal njegov jezdec, francoski kirasir; bil je strašno ranjen — očitno se mu je bližala smrt. Skočil sem s konja, pograbil njegovo dolgo, težko sabljo in jahal z njo dalje. Obratoma siromakovega, ko me je pogledal z umirajočimi očmi, ne pozabim do smrti. Bil je star vojak s sivimi brki, eden tistih starih, pristnih

fanatikov, ki se mu je zdela za poslednja prikazen cesarjeva gotovo razodetje z onega sveta. Strmenje, ljubezen in ponos se je zarisal na njegovem mrtvaškobledem obrazu. Rekel je nekaj — bojim se, da so bile njegove zadnje besede — toda nisem jih imel časa poslušati; moral sem dirjati dalje.

Ves ta čas me je vodil beg po travnikih, prepreženih s širokimi jarki. Marsikateri ni bil mnogo ožji kakor štirinajst do petnajst čevljev, in kadarkoli sem skočil čez njih, vselej se mi je streslo srce: najmanjši špetenec je pomenil smrti pogin. Toda, naj je izbral cesarjeve konje kdorkoli, opravil je dobro svojo stvar. Izvzemši tistokrat ob Sambri, ko se mi je uprla, me je ubogala krasna žival izvrstna. Preskočila sva sleherni oviro. A kljub temu se nisva mogla iznebiti teh vražjih Prusov. Ko sem imel vse vodne jarke za sabo, sem se ozrl z novim upanjem; toda Stein na svojem lahkonomem rjavcu je drevil za mano z isto lahkotnostjo kakor jaz sam. Moj sovražnik je bil, a moral sem ga spoštovati, tako se je izkazal tisti dan.

Vedno iznova sem cenil razdaljo med njim in naslednjim. Mislim sem že na to, da bi se obrnil in ga posekal, preden bi mu prišli tovariši na pomoč, kakor sem napravil s huzarjem. Tudi tisti ostali so napeli moči in niso bili več daleč zadaj. Pomislil sem tudi, da je ta Stein najbrže enak dober sabljač kakor jezdec in bi me torej nekoliko zamudil, preden bi ga obvladal. Medtem pa bi mu priskočili ostali na pomoč, in bilo bi po meni. Zdelo se mi je potemtakem prebrisanše, nadaljevati beg.

(Dalje.)

družba poslati zastopnika. Čudno, da prireditelji niso dosledaj poročali v časopise o izredno lepo uspehih veselice. Vsaka teh veselice je dala okrog 400 K prebitka. Za veselico v Laverici ima glavno zaslugi poleg ostalega odpora posebno rodoljubna Ogorečeva hiša iz Škofljice. Tudi ves odbor nove mednarodne podružnice je bil marljivo na delu, na čelu mu predsednik g. Jak. Kolenc z gđ. hčerko Zorko, g. Jesihova, gđ. Uršičeva, g. Babič itd. Hvala prirediteljem, naj jih tudi v bodoče ne strašita delo in trud za najblajše narodne namene.

Veselo poročilo iz Koroške. Prvenstvo med koroškimi C. M. podružnicami je prevzela borovelska podružnica. Dne 15. m. m. je priredila v Podlublju lepo uspešno veselico, ki je vrgla 47 K čistega dobička. Dne 21. t. m. priredi borovelski Sokol vinski trgatve na Trati, od katere dobi naša šolska družba polovico prebitka. V zadnji seji pa je borovelska C. M. podružnica sklenila, da mora v letu 1913. prispevati glavni družbi toliko, kakor so prispevali lani vse koroške podružnice skupaj. Slava delovnemu odboru! Morda bo ta krasni sklep zbudil tudi ostale še živeče podružnice na Koroškem. Poleg odbora borovelske podružnice je posebno deloven g. Urek, vodja onodobnega konzumnega društva.

Ponovno opozarjamo naše gospodinjice na izborni Kolinsko kavno primes, ki je po soglasni sodbi vseh, ki pijejo kavo, kateri je ta kavna primes pridelana, najboljši kavni pridelatek sploh. Obenem je tudi edino pristno domače blago te vrste. Iz vseh vzrokov toraj priporočamo našim gospodinjicam Kolinsko kavno primes, prepričani smo, da bodo z njo najbolj zadovoljne.

Roparski napad na lajnarja. Iz Godinga se poroča: Včeraj so našli na Godingški cesti nekoga lajnarja, Rauto po imenu, ki je bil brez zavesti in ki je krvavel iz več ran. Prenesli so ga v bolnišnico, kjer je izpovedal, da ga je napadel neki potepuh in mu ukradel 5 K 20 v. Pri napadu je Rauta zadobil težke telesne poškodbe, vendar zdravniki upajo, da ga ohranijo pri življenju.

Ljubljana.

— **Občinski svet ljubljanski.** V torek ob 6. uri zvečer se vrši redna seja ljubljanskega občinskega sveta. Na dnevnem redu je med drugim tudi ponudba akad. slikarja Riharda Jakopiča za nakup njegovega umetniškega paviljona.

— **Občinski svetnik Milohojca** je izstopil iz kluba napredne večine ljubljanskega občinskega sveta in namerava baje tudi odločiti svoje občinski mandat. Njegov korak je v zvezi z oddajo ravnateljskega mesta pri »Mestni hranilnici«. Glede ravnateljskega mesta pri »Mestni hranilnici« je pa »Dan« že zavzel svoje stališče, pri katerem je v interesu zavoda tudi potrebno vstrajati.

— **Stanovanjski odsek za sokolski zlet 1. 1913.** Seja načelnikov pododsekov vrši se v ponedeljek 7. t. m. ob pol 9. zvečer v zvezni sobi Narodnega doma. Vabljeni brajše se prosijo, da se seje zanesljivo udeležijo.

— **Cimentovanje sodov.** Ker so adaptacijska dela v prostorih tukajšnjega c. kr. meroškusnega urada Pred Prulami št. 17 dovršena, se bo ondi s cementovanjem sodov zopet pričelo tekotom prihodnjega tedna.

— **Aretacija blaznega človeka.** V petek dopoldne je prišel ključavničarski pomočnik Avgust Žitnik v neko hišo v Strelški ulici, kjer se je sprl z materjo svoje nezakonske hčerke radi izplačila alimentacij. Ko je zapazil svojo 10letno hčerko na hodniku, je vrgel za njo veliko sekuro, a je ni zadel, ker se je še v pravem času umaknila. Ker je nato hotel napasti še njeno mater, so poklicali stražnika, ki je nasilneža aretirali. Na podlagi policijske zdravniške preiskave so spoznali Žitnika za blaznega in so ga radi tega odpeljali z rešilnim vozom v opazovalni oddelk deželne bolnice.

— **Nasilna železničarja.** V petek zvečer se je vračal neki pleskarski pomočnik po Martinovi cesti domov. Kar mu stopita nasproti dva pijana železniška delavca. Eden potegne za nož in ga rani prkar za nožem po glavi. Pomočnik je končno bežal v neko gostilno in zaprl vrata. To je pijanca tako vjezilo, da sta začela udrihati z vsi silo po vratih in skušala vlomiti. Ker le ni bilo miru so poklicali dva stražnika, ki sta pijanca nato odpeljala v luknjo.

— **Občni zbor »Nar. soc. Zveze«**, ki se vrši danes ob pol 10. dopoldne v Ljubljani v Nar. domu, se ne vrši v mali dvorani temveč v restavracijskih prostorih.

Trst.

— **»Krščanski socijalci«** v tržaški okolici. V Škedenju pri Trstu so pričeli agitirati nekateri delavci za krščansko-socialno delavsko organizacijo. To organizacijo, ki je prava kapitalistična štafaza, pozna gotovo vsak, imenuje se »jugoslovanska strokovna zveza«. Pa tudi iz nekaterih drugih okoliščin vasi nam poročajo, da plajžijo gotovi ljudje naokrog in govore o delavski organizaciji na krščansko-socialni podlagi. V Škedenju agitirajo najbolj. Agitacija se vrši zelo mirno. Morda traja že dalje časa. Radi tihe agitacije se do danes ni moglo izveleti nič. Klerikalci so kunštni, prebrisani in zviti: Javno agitirajo za »Jug. strok. zvezo« se baje ne upajo, ker je ta klerikalna zveza že preveč razkričana. Klerikalci od danes v Trstu niso mogli opraviti ničesar, od zanaprej pa se manj. Ljudstvo se vendar bolj in bolj vzbuja. Z ljudskim spoznanjem pa pada klerikalizem. Mi vemo, da slovenski delavci ne bodo sedli na limanice klerikalnim agitatorjem; vzlic temu pa se nam zdi potrebno opozoriti slovensko delavstvo, in sicer zato, ker pravijo klerikalni agitatorji, da Jugosl. strok. zveza ni klerikalna, temveč strogo nepolitična organizacija, ki ima samo to nalogo, da se bojuje za povzdigo delavskega ljudstva. Mi pa pravimo, da je to predrzna laž. Jug. strok. zveza je strokovna samo po imenu, v resnici pa je politična. Tej organizaciji

niso prav nič mar delavske koristi; ona je samo zato bila ustanovljena, da delavstvo premoti in ga spelje na krivo pot, na pot protinarodnega klerikalizma. Jug. strok. zveza je breznarodna, je kapitalistična opora, je organizacija, ki delavstvo poneumuje in uklepa v verige. Delavstvo se mora take organizacije izogibati. Po vseh jugoslovanskih pokrajinah je razprostrta Narodna delavska organizacija in te naj se uklepa jugoslovansko delavstvo.

Burja v Trstu. Danes, 4. oktobra je pričela pihati burja. Pihala zelo močno. Posebno blizu glavne pošte skoraj ni mogoče hoditi. Nekaj se jih je ponesrečilo pri padcu.

Navdušenje za vojno na Balkanu. Kakor povsod drugod, kjer prebivajo zavedni Slovenci, tako vlada tudi pri nas v Trstu — med Slovenci — veliko navdušenje za vojno na Balkanu. Slovenec dobro ve, kako je dobro biti zatiran. Zato pa lahko umeva položaj slovenskih bratov na Balkanu. Mnogo bolj se tudi nam Slovencem ne godi, saj smo pritiskani s strani vlade, Nemcev in Italijanov. Toda našim bratom na jugu se godi še mnogo slabše. Turek jih pritiska k tlom, Turek, ta krvoločna zverina. Mi Slovenci ga poznamo. Spominjamo se še, in sicer prav dobro, na tiste žalostne dneve, ko so divjali Turki pa naših pokrajinah, uničevali poljske pridelke, požigali, morili in kradli. Strašni dnevi so bili to, in še danes obleti človeka groza, kadar sliši besedo »Turki«. Zatirani brati Bolgari, Srbi in Črnogorci so se torej vzdignili proti tiranstvu. Mi Slovenci smo gotovo navdušeni, kadar vzdigne pest naš brat proti krvoločnemu Turku. S tega stališča pozdravljamo to vojno, kajti ta vojna pomeni vojno za svobodo, boj za pravico in enakopravnost.

Centralni odbor »Nar. del. org.« v Trstu sklicuje za nedeljo, 6. oktobra ob 9. dopoldne **važno konferenco** odborov vseh skupin »Nar. del. org.« za Trst. Konferenca se vrši v društveni dvorani, ul. sv. Frančiška, 2.

Socijalni tečaj N. D. O. se prične v torek 8. oktobra, Od 7. do 8. zvečer dr. Kisovec: »Zavarovalnice zoper nezgode in njih poslovanje«. Od 8. do 9. zvečer dr. I. Semrov: »O kapitalizmu«. — Predavanja se bodo vršila redno vsak torek in petek od 7. — 9. zvečer, in sicer skozi celo zimo. Poučevalo se bo tudi o govorništvu.

V kavarni Comercio v Trstu sta na razpolago samo dva »Dneva«. Ker zahajajo v to kavarino skoraj sami Slovenci, je včasih treba dolgo, dolgo čakati poprej, da se »Dan« dobi. To je zelo sijo. Kolikokrat sem moral naprimer jaz iti iz kavarne Comercio kupiti »Dan« v tobakarno. To je znak, da bi bilo zelo potrebno, da bi se v tej kavarni naročilo vsaj štiri izvede »Dneva«. Zakaj pa imajo 4 izvede »Edinosti«. »Dan« pa se čita mnogo rajši in bi bilo to tembolj potrebno. Obračam se tem potom, kot priden gost kavarne Comercio, na lastnika kavarne s prošnjo, da preskrbi še par izvodov »Dneva«. Upam da se mi vstreže, ker to ni samo moja želja, temveč vseh drugih.

Na c. kr. redarstvenem ravnateljstvu v Trstu se nahaja v tretjem nadstropju neki policijski svetnik, ki je zelo izobražen. Ko zagleda človeka na vratih, zavpije jezo: »Was wollen Sie?« Ta človek je surov, da bi bolj biti ne mogel. S to špaličito se bomo že še pečali. To je škandal, da postopa c. kr. uradnik, ki je plačan od strani države, napram davkoplačevalcem tako osorno.

Slovenski zidarji se zelo pritožujejo proti posredovalnici dela zidarjev. V tej posredovalnici se postopa proti zidarjem, ki so slovenske narodnosti, naravnost nesramno, škandalozno. Slovenskim zidarjem se skoraj ne da dela; pošilja se jih v »Nar. dom«, češ, tam vam dajo dela. Najboljše se godi v tej posredovalnici — renjokolom. Oni dobe dela vedno, in četudi so nasprotniki socialne demokracije, nasprotniki zato, ker ne plačujejo radi članskih prispevkov. Vsemu temu, da se godi v tej posredovalnici slovenskim zidarjem tako slabo, so krivi socialni demokratje, ki imajo v posredovalnici štiri zaupnike. Ti zaupniki delajo tako krivično, da so brez dela vedno slovenski zidarji, italijanski pa imajo vedno delo. Kaj mari potem socialni demokratje niso škodljivci slovenskega delavstva? Da, veliki škodljivci slov. delavstva so. Zato bi se moral tem škodljivcem vsak pošten slovenski delavec odtujevati. So se že začeli. Kdo bi bil pa tudi tako neumen, da bi podpiral socialno demokracijo, ki je štafaza kamore. Slovenski zidarji se združujejo v Nar. del. org. in njihova moč narašča dan za dnem. Pogumno, odločno in vstrajno se hočejo bojevati za svoje narodne in socialne pravice.

Gorica.

Skrbi, ki jih imajo goriški občinski svetovalci za primerno povzdigo našega mesta, so je tolike, da se včasih radi njih pozabi marsikaj važnega. Tako je z razsvetljavo ulic, ki segajo skoraj že nekoliko v predmestje. Seveda, je vseeno, če se prižge plinove svetilke ob šestih zvečer, ali pa ob osmih! Potrežljivi osli v oshab prebivalcev, ki stanujejo tam okolo, bodo že molčali! In ravno ta molk je kriv, da magistrat tako izkorišča prebivalce, ter velli prižigati luči ob uri, ko je že vse mesto zavito v gosto temo. Komoditete uslužbencev podaljša uro še bolj, in sicer na takšen način, da se prižigajo luči v predmestnih in izvenmestnih ulicah komaj ob osmih in pol. Za enkrat lepo prosimo, da se kaj takega več ne ponovi, saj smo že dovolj časa prenašali potrežljivo breme teme. Drugič pa zaropotamo tako, da bodo pomnili vsi občinski svetovalci z uslužbenci plinarne vred, kaj se pravi norčevati iz davkoplačevalcev.

O glasovnicah. Premalo smo poročali, ko so došle pritožbe iz Gorice, kaj so namerjali sleparski magistratovci, ko so pošiljali po služabnikih glasovnice okoli, da so jih podpisavale žene lastnikov hiš. Metoda je bila seveda najlažja, in tudi edina, potem katere se je lahko napravilo kaj. Nakane teh lepih mestnih očetov pa so danes odkrite. Tačas smo tudi svirili Goričane, naj ne podpisujejo nikakršnih

glasovnic, ker se te le skrivši pošiljajo okoli. Tisti, kateri so liste pole podpisali, so storili velik greh, kajti glasovali so za italijansko (bolje: magistratovsko) stranko. Kdor se je odtgnil je prihranil en glas samemu sebi, tako, da je vsaj tisto pičlo število pomnožil. Volitve, ki se vršijo te dni, niso še naznanjene z rezultati vred, pa mislimo, da bodo v kratkem. Veselili se bomo, če kaj dosežemo, — saj se zgodi to le v našem lastnem interesu!

Vihar, ki divja te dni po Vipavski dolini, je napravil povsod grozno škodo. Uničil je cele nasade, polomil trte tako, da so mladike časih zlomljene na dveh, do treh mestih. Stari ljudje pripovedujejo, da ne pomnijo še svoje žive dni tako slabega in na splošno neugodnega vremena v mesecu oktobru, kakor je letos. Grozde je v mnogih vaseh še napol zeleno in kislo, tako, da se je letošnja vinska letina dočela izpremeniti, kakor je kazala sprva, in bo prinesla marsikateremu posestniku veliko razočaranje.

Mnogo smo že pisali o poštni upravi v Gorici, a kakor vidimo, še vedno malo, premalo. Sploh mislimo, da ne bode reda, dokler ne seže vmes s svojo roko poštno ravnateljstvo, in vsi stvar temeljito preišče. Ker ne zadoščajo le površne informacije, povemo odkrito, da ne bomo molčali, ampak napisali še marsikako goriko in trpko besedo. Prihodnjič se pomenimo še nekoliko natančneje, in priobčimo tudi imena. Če ne gre zlepa, pojde zgrda, in zato ne bomo prizanašali nikomur, včevši najvišjo osebo, ali pa tudi najslabšega pismonošo. **Prirednici Goričani.**

Obrambna razstava v Gorici. Tudi tukaj v Gorici smo imeli priliko si ogledati obrambno razstavo. Jaz mislim, da ni nobene druge poti, ki bi tako širila narodnost med Slovenci, kakor ravno ta razstava. Tukaj vidi človek, kako silovit je pritisk Vsenemcev na naš mali narod. Le škoda, da je število udeležencev te razstave tako pičlo. To razstavo so obiskali večinoma sami dijaki; tistim pa, ki je bila ta razstava namenjena, manj zavednemu občinstvu, ravno teh je tako malo.

Čudne razmere. V resnici čudne razmere vladajo na goriškem državnem kolodvoru. Res je, da so na kolodvoru troječni napis: nemško, slovensko in italijansko, toda kaj pomaga vse to, če nekateri uradniki ne znajo oziroma nočejo govoriti slovensko. Če pride stranka ter jih odgovori slovensko, odgovori gospoda seveda nemško. Če me razumeš prav, če ne tudi! Sedaj se pa vprašajmo kako je to mogoče. Tukaj je skoraj polovica prebivalcev, slovenske narodnosti, vslužbeni na kolodvoru so večinoma Slovenci in ne pretirivam, če rečem, da je polovica potnikov tudi slovenska. — Želelo bi se, da bi ravnateljstvo podučilo take gospode, da na slovensko vprašanje, odgovorijo slovensko!

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

PRED VOJNO NA BALKANU.

Dunaj, 15. oktobra. Kriza se bliža svojemu koncu. Turčiji se silno mudi z mirovnimi pogajanjmi z Italijo, ki bodo končana v najkrajšem času. Proti Drinoplju neprestano vozijo vlaki. Balkanske države so že silno nejevoljne radi večnega mešetarjenja velevlasti, ker so trdno prepričane, da velevlasti ne bodo dosegle ničesar. Turčija niti od daleč ne misli, da bi ugodila kakim zahtevam balkanskih držav in to tem manj sedaj, ko groze z vojno. Odločilni dogodki padajo ta teden, ko bo srbska in bolgarska mobilizacija končana in obe armadi pripravljene za boj. Če se velevlastim prihodnji teden ne posreči doseči pri Porti kakih sigurnih vspehov, s katerimi bodo zadovoljive tudi balkanske države, tedaj bodo Bolgari in Srbi takoj vložili zadnje noto pri Porti in sicer v obliki ultimatum. Tak je situacija današnjega dne.

Dunaj, 5. oktobra. Iz balkanskih držav ni skoro nobenih poročil, posebno pa ne o gibanju srbskih in bolgarskih čet. Tukajšnji diplomatični krogi so trdno prepričani, da bodo vsa posredovanja velevlasti brezuspešna. Vojna stoji pred durmi.

Dunaj, 5. oktobra. Med velevlastmi je že prišlo do popolnega sporazuma za slučaj vojne. Velevlasti bodo strogo varovale svojo neutralnost, obenem pa tudi ne bodo dopustile, da bi balkanske države okupirale kako ozemlje, posebno pa Sandžak Novipazar, ki je najbolj kočljiva točka. S tem je podana garancija, da ne pride do evropske krize, obenem pa so velevlasti s tem tudi pokazale, da računajo za gotovo z vojno. Vsa sedanja posredovanja bodo imela le formalni značaj.

Carigrad, 5. oktobra. Srbska vlada je danes izročila Porti ponovno ultimatum, v katerem grozi, da bo za slučaj, ako ne dovoli tekom 48 ur prevoza konfisciranega srbskega vojnega materiala, prisiljena odpoklicati poslanika Nenadoviča. Nenadović je že vse pripravil za odhod.

Belgrad, 5. oktobra. Danzadnevom se prišlo do novega protovoljice. Dosegli je doseglo število srbskih protovoljic 20.000, med njimi je tudi zelo mnogo Italijanov.

Sofija, 5. oktobra. Političen položaj je silno nejasen. V javnosti splošno prevladuje mnenje, da je vojna neizogibna. Rezervisti prihajajo pod orožje v polnem redu. Vsaki dan se ponavljajo pred balkanskimi poslaništvimi velike manifestacije.

Bukarest, 5. oktobra. Tu računajo že za gotovo, da bo vojna napovedana dne 10. oktobra. Na bolgarsko-turški meji je ustavljen ves promet. Podonavske luke, posebno pa Ruščuk so kakor bi izumrle, ker so vsi delavci stopili pod orožje.

Carigrad, 5. oktobra. Tu se vrše velike demonstracije proti balkanskim državam. Ljudstvo neprestano vpije po ulicah: »Do! s Srbijo! Do! z Bolgari! Do! z Grškoi! Zunanji ministri Koradunglan! Je izjavil, da tako ne more

iti dalje. Kriza se bo morala rešiti z orožjem v roki. Naše potrežljivosti je konec. Balkanska vojna bo podobna strašnemu klanju. Mi smo pripravljeni na vse.

Carigrad, 5. oktobra. Tu se je danes splošno opazilo, da povodom sultanovega rojstnega dne na poslaništvih balkanskih držav niso visele zastave, kakor vedno ob takih prilikah. Iz tega se sklepa, da so napetosti dosegle svoj vrhunec.

Dunaj, 5. oktobra. Od včeraj do danes se položaj ni niti poslabšal, niti poboljšal. Velevlasti niso izročile danes svoje nameravane kolektivne note. Tu se govori, da velevlasti niti ne dočijo kolektivno nastopali; ampak bodo vsaka zase separatno intervenirale. Za slučaj pa, če se zgodi kaj izrednega, bodo mobilizirale tudi velevlasti.

Petrograd, 5. oktobra. Ruski interesenti na jugu so vložili na vlado prošnjo, naj energično protestira proti temu, da bi Turčija ustavljala vse balkanske ladje, ki vozijo pod grško in bolgarsko zastavo. Vlada je obljubila, da bo v tem oziru takoj ukrenila vse potrebne korake.

Belgrad, 5. oktobra. Srbska mobilizacija je končana. Priglasilo se je 99 odstotkov vseh vojaških obveznikov.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

»Iz Lesec do Radovljice«: Je popolnoma prava oblika, le predolgo je. Zato moramo skrajšati v dva dela in pride na vrsto, po »Krivljah na obisku pri kaplanu v R.« Tudi »Cvičkarji« in članek — pride. Vsled obilnih telefonskih in eks-presnih poročil iz Balkana prosimo vsled pičlega prostora malo potrpljenja.

Odgovorni urednik Radivoj Koren.

Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Dobro ohranjena uniforma za prostovoljca se ceno proda. Poizve se Pod Trančo št. 2, III. nadstropje.

Hiša z vrtom v Novem Udmatu št. 81 se takoj proda. Naslov pove »Prva anončna pisarnica«.

Brat in sestra z dežele, želita v svrhu zabave korespondirati z naobrazeno fino gospico, oziroma gospodom pod šifro »Cigan«, »Cigan-ka« poštno ležeče Mokronog, Dolenjsko.

Modistka Ivanka Stegnar-Vičič, Ljubljana. Rimska cesta 5. II. priporoča cen. damam najnovejše vzorce po najnižjih cenah. Sprejme tudi učenko. Ravno tam se prav ceno proda starejše vrste glasovir, z močnim glasom ter dobro ohranjen.

Vsako soboto in nedeljo sveže rižve in krvave

KLOBASE

domačega izdelka pri
Rusu, Marije Terezije c. 8

Češki salonski briketi,
Češki kosovni premog,
najboljše in najcenejše kurilo za peči, štedilnike itd. itd. najbolje priporoča
J. PAULIN, Nova ul. 3.
Nikako zvišanje cen!

Mazilo za lase

napravi gospa **Ana Krizaj v Spod. Siški 222** pri Ljubljani. V treh tednih zrastejo najlepši lasje. Steklenica po 2 K in po 3 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za rast las.

Zadostuje samo ena steklenica.

Ceno posteljno perje!

Najboljši češki nakupni vir!

1 kg sivega, dobrega, pu-
lenega 2 K; boljšega 2-40
K; prima polbelaga 2-80K;
belaga 4 K; belaga puha-
stelega 5-10 K; velenega
snežnega, puljenega
6-4 K, 7 K; belaga, finega
10 K; najfinjši prsi puh 12 K. Naročila od 5 kg
naprej franco.

Zgotovljene postelje iz gostonitega rde-
čega, modrega, belega
all rumenega nankinga, pernica 180 cm dolga,
120 cm široka, z dvema zglavnicama, 80 cm dolgi,
80 cm širi, poljena z novim sivim, prav stano-
vitnim puhašnim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh
24 K; posamezne pernice 10 K, 12 K, 14 K, 16 K
zglavnica 8 K, 3-50 K, 4 K. Parnica, 200 cm dolga,
140 cm širi, 18 K, 14-70 K, 17-80 K, 21 K, zglavnica,
90 cm dolga, 70 cm širi, 4-50 K, 5-20 K, 5-70 K, spodnja
pernica iz močnega, črnatnega gradla, 180 cm dolga,
118 cm širi, 12-80 K, 14-80 K. Razpošilja se po po-
zvetju, od 12 K naprej franco. Lahko se franco
zamenja za neuprjavljeno se vrno denar. — Natančni
cenovniki gratis in franco.

S. Benisch, Dešenice št. 758, Češko.

Najfinjši SPIRIT
iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po
nizki tovarniški ceni veležganjarna 250
M. ROSNER Co.
v Ljubljani, poleg pivovarne „UNION“.

Specialna trgovina
finih ročnih del
TONI JAGER
v Ljubljani, Zidovska ulica 5.
Predtiskarija. — Tamburiranje. — Mon-
tiranje. — Plisiranje.

!! POZOR !!
Slavnemu občinstvu tu in na
deželi, se priporoča za izdelovanje
moških in ženskih oblek po naj-
nižji ceni.
Z veselošovanjem
Josip Ahčin, krojač
Ljubljana, Francevo nabrežje št. 30

Ivan Ravnihar
urar in trgovec z zlatino in srebrnino
Ljubljana, Sv. Petra cesta 44
Za vsako pri meni kupljeno kakor
tudi popravljeno uro jamčim 1 leto
Lastna delavnica za popravila in vsakršna v mojo
stroko spadajoča nova dela.

Štampilje
vseh vrst za urade, dru-
štva, trgovce itd.
Anton Černe
graver in izdelovatelj
kavčukovih štampilj.
Ljubljana, Stari trg št. 20.
Ceniki franko.

KLOBUKI
moderno nakiteni, oblike,
kakor vse potrebščine za
: modistke prodaja ceno :
Minka Horvat
Ljubljana, Stari trg št. 21.
: Popravila točno in najceneje. :

Tvrška Bilina & Kasch nasl. Priporoča svojo veliko zalogo glaze in raznovrstnih
drugih rokavic, modno blago, parfumerijo, galanterijo,
M. Schubert ročna dela, izdelovanje vseh vrst prevlečenih gumbov,
kakor tudi vse kirurške potrebščine klinke pasove,
Ljubljana, Zidovska ul. 5. ravnodržalec itd. po najnižjih cenah. Snaženje vseh
vrst rokavic. Moderna predtiskarija. Postrežba točna
in solidna. Vnanja naočila se točno izvršujejo. 134

Konfekcijska trgovina
MAČEK & KOMP., LJUBLJANA
založniki c. kr. priv. južne železnice
Franca Jožefa cesta št. 3
priporoča veliko izbiro jesenskih novosti za gospode in dečke.
Strogo realna postrežba. Najnižje cene.

JULIJA ŠTOR — Ljubljana —
Prešernova ulica št. 5.
največja zaloga moških, dam-
skih in otroških čevljev, čevljev
za lawn-tenis in pristnih
goissserskih gorskih čevljev.
Elegantna in jako skrbna izvršitev
po vseh cenah.

Samo po K 4 — več sto pelerin s kapucami ali pa otročje
obleke (kostumi).
Samo po K 6 — daljše pelerine ali pa kamgarnaste hlače
za gospode.
Samo po K 8 — najdaljše pelerine ali pa moderno izdelane
obleke za gospode.
V damski konfekciji vedno velika izbira. Postrežba točna. Cene nizke.
„Angleško skladišče oblek“
O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Novo! Tukaj prvič! Novo!
Samo nekaj dni v Ljubljani
v Latermanovem drevoredu
zverinjak

odprt vsaki dan od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer. — Bo-
gata zbirka interesantnih zveri brez primere, zaprtih v po-
sebno zgrajenih vagonih. — Zbirka krasnih papirj na prodaj.
Vstopnice I. mesto 40 vin., II. mesto 20 vin. — Učencem in dijakom v spremstvu
učiteljev po zelo znižanih cenah.
Krmljenje divjih zveri ob 7. uri zvečer.
Neuporabljive konje se kupuje za krmljenje zveri.

Spoštovanjem

Ravnateljstvo.

≡ Gostilna „LEON“ ≡

Florijanska ulica 6.
ima na razpolago vsak četrtek in nedeljo
purana, srno, divje zajce in drugo divjačino
najokusneje pripravljeno. — Vse druge dneve razne specialitete.
Točijo se zajamčeno pristna dolenjska in štajerska vina ter dvojno marčno pivo
iz sodčka. — Za obilen obisk se priporočata
Leon in Fani Pogačnik.

Ana Gorec
Ljubljana

Trgovina samo Marije Terezije cesta 14
s kolesi in (Pri Novem svetu).
posameznimi Najboljše pnevmatike
deli. Izposojevanje koles.

Ljubljana, Pred škofijo 21, II. nadstropje, zraven rotovža.

Velecenjenim damam se vljudno priporoča
modni salon za damske klobuke
Alojzija Vivod-Mozetič.
Sprejemajo se vsa popravila.

Ljubljana, Pred škofijo 21, II. nadstropje, zraven rotovža.

≡ Jesenske novosti ≡

Vsakovrstna obuvala avstrijskih in ame-
rikanskih tovarn priporoča trgovina
Zlatorog na Mestnem trgu 13.

≡ Moderne krasne bluze ≡

iz svile, gaza, cipk, etamina, volne in barheta,
vrhnja in spodnja krila, pletene jope, vse v naj-
večji izbiri po zelo ugodnih cenah
v modni in športni trgovini
P. Magdič, Ljubljana
nasproti glavne pošte.

≡ Še nikdar niste kupili po tako nizkih cenah! ≡

Radi velike zaloge vseh
šolskih in uradniških potrebščin
kakor tudi galanterijskih predmetov prodajam
po zelo nizkih cenah na drobno in debelo.
Trgovina s papirjem in galanterijskim blagom:
FR. IGLIČ, Ljubljana
Mestni trg št. 11.—13. - Mestni trg št. 11.—13.

POZOR!! POZOR!!

POZOR!! POZOR!!